

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy hónapra 1 kor.
Lelkészek, tanítók, közsegi jegyzők 8 koronaért kapják a lapot.
Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapiból 16 fillér.

Főmunkatárs:
dr. Matkovich Tivadar.
Félelős szerkesztő és laptulajdonos:
Hj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kerekeskut-utca 15.
Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok az utcán is árusítatnak.

Jobbra-balra.

Andrássy azt mondja, hogy az osztrákok haragusznak a miatt, hogy az ő államusi miniszterelnökük: gróf Stürgkh annyira mellőzve lesz s gróf Tisza István a magyar miniszterelnök voltaképpen az egész monarchia nevében beszél, tesz-vesz, mintha ő képviselné annak mindkét államát. — Hát kérjük alássan, ki tehet róla, hogy gróf Tisza István olyan nagy kaliberű, valóságos providenciális férfiú, aki nélkül igazán nem tudom mit csinált volna a monarchia a háboru rettenetes bonyolulatai között. Persze, ha gróf Andrássy lenne miniszterelnök, úgy nem lenne okuk a sógoroknak rezonézni. Talán azért is áhítozik gróf Tisza helyére.

Az igazság szava.

A képviselőház e hó 13-iki ülésén mondotta ki gróf Tisza István. Ő különben mindig az igazságot és csakis az igazságot mondja. Amire azonban most kívánunk hivatkozni, az annyira nagy horderejű, hogy szükségesnek látjuk külön kiemelni és méltatni.

Gróf Andrássy Gyula beszédére adott válaszában hangsúlyozva mondotta, „ha sikerül a t. képviselő uraknak (az ellenzéknek) a nemzetben azt a meggyőződést, azt az aggodalmat meggyökereztetni, hogy a mi külügyi

politikánk a veszedelmes botlások és tévedések egész sorozata, nagyon természetes, hogy akkor ezzel oly hangulatot ébresztenek az országban, a mely nem kedvez ezen háboru férfias és erőteljes vitelének.“

Soha ennél nagyobb és szentisz-tább igazságot nem mondottak.

Tapasztalati tények által bizonyított kétségtelen dolog az, hogy minden emberi cselekedet sikerének ha nem is a legfőbb, de egyik legfontosabb tényezője a saját erőnkbe, a saját képességünkbe vetett hit és bizalom, óriási módon hozzásegít vállalkozásunk sikeréhez. Sőt ez a bizalom a magunk erejében avagy testünk ellenálló képességében vagy a bizalom a betegségünkben kezelő orvosunk tudásában és ügyességében, hogy a betegség hatalmával szemben mily hathatós védelem és a gyógyulások milyen elősegítő eszköze, az orvosi körökben köztudomású.

Viszont az is köztudomású, hogy a betegségtől és haláltól való félelem, a felgyógyulás iránt elvesztett remény testünk ellenálló képességében és az orvos tudásában való kételkedés épp úgy megkönnyíti a betegség és talán a halál győzelmét felettünk, mint az élőlényekkel, az elemekkel

vagy életért való küzdelemben a megijedés, saját magunk tehetségének lebecsülése, a gyengeség képzelése, avagy az ellenünk küzdő tényező erejének, hatalmának túlbecsülése, legyőzetésünknek hatalmas rugója.

Tehát ismételtük, a szintiszta igazságot mondotta gróf Tisza István, midőn figyelmeztette az ellenzéki képviselőket, hogy ha a háboru idejére döntő befolyást gyakorló tényezők, t. i. hadvezetőségünk és diplomáciánk reátermettsége iránt azoknak legyalázásával csak kételyt is támasztanak s még inkább ha azoknak alkalmatlan voltát hitetik el a közönséggel, nagyon rossz szolgálatot tesznek az országnak, mert elesüggedést, elkedvetlenedést, bátortalanságot s ezeknek megfelelő hangulatot váltanak ki a nemzet tagjainál, ami igazán „nem kedvez a háboru férfias és erőteljes vitelének.“

Ezzel összefüggő és szintiszta igazság volt az is, amit Rakovszky István mindenikről gyalázkodó beszédére mondott, hogy az „ilyen nyilatkozatok, ilyen pillanatban valóságos kutmérgezést képeznek.“ — Igenis azt! Mert megrontják az éltető forrást, a nemzet tagjainak lelkiületét, amelyből a hazafiság a bátorságnak, önbizalomnak és aldozatkészségnek kristályvizét me-

Világok tusáján . . . *)

1915. januárjában.

Világok tusáján megdermedten élek,
Nem dalolok már, csak remegve remélik,
Milliók búja, baja viharzik lelkemben,
Hogy ez irtózatra kellett megszületnem!

Akit még Embernek hagyott a rút Élet,
Fáradt szeme annak tétovázva réved,
Hol ma rózsás öröm? Zord fájdalom járja,
Hogyan muzsikáljon a regös gitárja?

Most a Halál kaszál rettenetes rendet,
Komor gyász takarja e siralomvölgyet,
Ami itt lenn szép volt, ami nagy volt, vége,
Hívónek mi marad? Szentelt reménysége.

Ma, ki Művész, elül borús magányában,
Keservesen, kinnal küzdök vágyával,

Édes álmodt eseng — ó bár elaludna! —
E sivár világból semmit meg se tudna.

Vérben vivó, vitéz, vélkes kora manak,
Hősi dicsőségnek, hős buzgó imának,
Vészes végezéssed szomorún szemlélem,
Ragyogó reggelled talán meg sem élem.

Teremtő, nagy Isten, hozzád száll fohászunk.
Derűs ébredésre vezessed országunk,
Győzelmes békét adj a rémes tusára,
Áldásod áraszd el a magyar hazára!

Wlassics Tibor.

Csak egy . . . *)

Fr. W. Oesteren.

Tépi a szél fáról a levelet,
A sok, sok ezerből egyet.

Ki jegyzi meg, amit elvett,
Hisz egy nem is számít egyet.

Egy ici-pici ág csupán,
Melyen a levél függött,
Fogja érezni, lesz halálos-bús,
Mert a vesztetlen csüngött.

Elragad a Halál a hadból,
A sok ezerből egyet,
Ki veszi észre? Kinek fájó?
Hisz egy nem is számít egyet.

Szűk, szűk kis kör csak egyedül,
Mely egygyel kevesebb lett,
Lesz haláláig szomorú,
Mert egyben birt Ó Mindent.

Wlassics Tibor.

*) Mutatvány a szerző „Világok tusáján...“ c. verses kötetéből.

Faszandál ujdonság!

Dupla bevágás, bőr orral, talpvédővel, teljesen hangtalan a járásnál. Igen célszerű viselet.

Kapható 25-től 42-es számig.

Winter-divatáruház.

ritette eddig e világcsudált hőstettekhez. Az ilyenek aztán meg is érdemlik azt a sorsot, ami a kutmérgezőket érni szokta.

A háború.

A miniszterelnöki sajtóosztály táviratai.

Höfer jelentése.

(Szept. 13.) Keleti harctér: Romániai front változatlan. Trónörökösünk seregei az Aranyos-Beszterce és a felső Czeremosz völgye melletti támadásokat visszautasították. Keletgaliaciában nincs esemény. Lipót bajor herceg serege a Stochod melletti főmeg-támadásokat véresen visszaverte. — Olasz harctér: A Monte-Spil—Monte-Majo szakaszon érzékeny veszteségük mellett vertük vissza az olaszok támadásait.

Német jelentés.

(Szept. 13.) Nyugati harctér: Rupprecht bajor trónörökös frontján a Somme mindkét oldalán zárótüzünk megghiusította a támadási kísérleteket. — Balkán harctér: Mackensen német és bolgár seregei folytatják az előnyomulást Dobrudzsában.

Bolgár jelentés.

(Szept. 11.) Román front: A német-bolgár csapatok bevonultak **elkes fogadtatás** közt Szilisztriába. Arabtadyán bolgár zászló lobog. A kelet felé visszavonuló ellenséget lovasságunk üldözi. A Macedon-fronton is visszavertük az összes támadásokat.

Höfer jelentése.

(Szept. 14.) Keleti harctér: A román harcfront változatlan. A trónörökös frontján a kárpáti Smolrecz elleni orosz támadás súlyos veszteséggel összeomlott. — Olasz harctéren nincs esemény.

Német jelentés.

(Szept. 14.) Nyugati harctér: A Somme és Combles között nehéz harcot vívnak. A Thiaumont szakaszon a francia támadások **véresen megghiusultak**. — Keleti harctér: Erdélyben a nagyszabeni szakaszon és Hát-szegtől délkeletre német csapatok érintkezésbe jutottak a románokkal.

Bolgár jelentés.

(Szept. 13.) Román front: A szegycen-teljesen megfutamodott román csapatok hajmeresztő kegyetlenkedéseket követnek el a védetlen lakosságon. Egy zsengekoru leány kettészakított holtestét találták meg katonáink. — A Macedon-fronton Butkovo falunál menekülésre kényszerítettünk két olasz zászlóalj, egy lovas szakaszt és egy űteget.

A görögök.

(Szept. 14. este.) A Wolf-ügynökség jelenti, hogy Serresben, Dramaban és Kavallában a királyhoz és kormányhoz **hú 4. görög hadtest felkérte a német legfőbb hadvezetőséget, hogy az éhség és betegség elől menedéket adjon nekik, amit ez készségesen teljesít s felfegy-**

A Török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság (Budapest — Képviselőház.)

verezve németországi falukban helyezi el őket.

Döntő győzelem a románokon.

(Szept. 16.) A Wolff-ügynökség jelenti Berlinből: A császár a főhadiszállásról **e hó 15-én a császárnéhez a következő táviratot intézte: Mackensen most jelenti nekem, hogy a bolgár, török és német csapatok Dobrudzsában döntő győzelmet arattak a román és orosz csapatok fölött.**

Országgyűlés.

A képviselőháznak két élénk napja volt, a 13-iki és 14-iki. Andrassy, Apponyi, Rakovszky, Károlyi Mihály, tehát az ellenzék összes vezetői és gróf Serényi-Béla, a munkapárt bizalmából egykor miniszter, most a pártból kilépett disszidens szólaltak fel.

Andrassy és Apponyi az ő nagy tudásuk, fegyelméletességük és belátásuk szerint tárgyilagosan és pózolás nélkül, államférfiúi belátással és diplomáciai óvatossággal, Rakovszky István az ő „temperamentumához mértén nyers, agresszív, indiszkrét, Hübele-Balázs módon. Gróf Károlyi is kiadta magából, ami tőle tellett. Annyi sok mindent kíván tudni a szövetségeseik, szerződésesek bizalmas aktáiból, amelyek az egész világon hivatalos titkok szoktak képezni, hogy igazán ezt az elcsépelet tréfás kérdést lehetne hozzá intézni, hogy ráadásul nem kell-e még egy remontoir aranyóra is? Olyan, amelyet ő hozott egyszer prezentbe Just Gyulának külföldről, örök barátságuk jeléül. Az intranzigens voltát is fényesen igazolta, mikor kijelentette, hogy a mi hadvezetőségünk ugyan hibát-hibára halmozott s hadászati szempontból helyes, hogy a küzdelem rátermett és kipróbált német irányítás alá került, mindamelllett kárhóztatja, hogy így kiadtuk kezünkől a gyepőt. (Persze, ha Hindenburg, Lipót bajor herceg, Mackensen stbi Károlyipárti 48-as ember lenne!) Az a megjegyzése pedig, hogy a saját erőnkől nemzeti alapon kellett volna a hadsereget reorganizálni a háború előtt, olyanforma, mind az egyszeri bíró rendelete, hogy a tűz előtt való napon ki kell próbálni a falu fecskendőjét, hogy jól fungál-e?

Bármily sikerdús volt is azonban Károlyi Mihály felszólalása, e tekintetben elragadta tőle a palmát gróf Serényi Béla. Ne csudálkozzék ezen Károlyi Mihály és nyugodjék bele. Egy hitehagyottnak szereplését mindig megtapsolják azoknak az ellenségei, akiket elhagyott. Olcsó dicsőség! De így van általában. Gróf Serényi esetében pedig különösen. Nem sértjük meg a grófot avval, ha megmondjuk azt, amit az egész világ tud róla, hogy ő nem tehetséges ember. Khuen-

Hédervary miniszteriumába nem a tudása és képességei miatt vették be, hanem mert következetes és kitartó politikai jellemnek gondolták. Nos, csálódni emberi dolog. S akik miniszterré tették, azok is emberek voltak.

Az ő kilépését igazolni igyekvő szept. 14-iki képviselőházi beszéde dokumentálja, hogy ő nincs képesítve arra, hogy egy gróf Tisza István, egy Bethman-Hollweg, vagy akár báró Burián szereplését, akikkel e tekintetben a német császár is szolidáris — bírálja; mert aki most, amidőn ellenségeink a kiléptetési módszert kívánják ellenünk alkalmazni, Magyarország természetének ellitkolt dekrescendójáról beszél, azt a judiciuma egy falusi bíróságra, a hazafisága egy fráter-ségre sem képezik. Ne hasonlítsa ő magát Apponyihoz és Andrassyhoz. Quod licet jovi . . . A beszédével olcsó hatást ért el, mert gyalázta azokat az ellenségeik előtt, akik nagyra nevelték. Ez a renegátságának a legcsunyalabb formája.

Mindenki vegye meg a a Nemzet Háza időreform emléklapját.

Veszprémmegyei Ujság.

Lapunkra 1916. október 1-től kezdve új előfizetést nyitunk.

Előfizetési ár:

egész évre	12 K
fél évre	6 „
negyed évre	3 K
egy óra	1 „

Lapunk az utcán is árusítatik. Egyes szám ára a **csütörtöki** lapból 8 fillér, a **vasárnapi** lapból 16 fillér. **Lelkészek, tanítók, k. jegyzők évi 8 koronáért kapják a lapot.**

A kiadóhivatal.

Hirek.

— **Dicsérő elismerés.** Deveseri Schultheis Emil altábornagy, a pozsonyi IV. honvédkerület parancsnoka azoknak a honvéd (népfelkelő) egyéneknek és polgári díjnokoknak, akik a háború alatt az ő kerületében hosszú időn át kitünő szolgálatokat végeztek, de ezen működésükért legfelsőbb kitüntetésben nem részesültek, — fáradhatatlan, buzgó munkálkodásukért dicsérő elismerését adta. Ezredeink kebeléből a következők részesültek eme kitüntetésben: a **veszprémi 31. honvéd gyalogezred lábadozó osztagánál**: Jákóy Géza szolgálaton kívüli főhadnagy és dr. Götze Árpád t. segédorvos; a **veszprémi 7. honvéd tábortábor ügyvezető pótltégnél**: Lakoty Vilmos t. főhadnagy, Németh Mihály szolg. kívüli hadnagy, Bodó József, Muntján Rezső tüzemesterek, Szvoboda Károly, Szabó József c. tüzemesterek, Kertész Antal, Maurer Ferenc és Himler Oszkár szakaszvezetők; a **pápai 7. honvédtusztár pót századnál**: Lakossy István gazd. tiszt, Farkas Ferenc és néredi Bottka József főhadnagyk, dr. Czif-

Egyes MODEL-KALAPOK legnagyobb választékban

Winter-divatárúház.

rak János népf. főhadnagy, szécsényi Nagy Gábor főállatorvos és Lakatos József főpatkolómester.

— **Az erdélyi menekültekért.** Amint megírtuk, a Vörös Kereszt egyesület veszprémi fiókjának hölgy tagjai gyűjtést rendeztek a menekültek javára, amelynek eredményeképp 3977.50 kor. gyűlt egybe. Ezen kívül sok használt ruhát is gyűjtöttek a menekültek javára. A Vörös Kereszt Egyesület a beérkezett adományokat átadta a városi hatóság-nak szétosztás végett. Ruhákat még lehet küldeni Koller Sándorné ömeltősága lakására. — Ugyancsak a menekültek javára a veszprémi Oltáregylet Jankovich-Bésán Endréné elnöklése mellett választmányi ülésén vagyónából 1000 koronát szavazott meg, amelyen ruhaneműt vesznek, illetőleg készítenek. A tagok a munkálatokban maguk fognak segédkezni s a kiosztást személyesen végzik, hogy közvetlen tapasztalatot szerezhessenek. Az egyesület vezetősége is készséggel fogad használt ruhákat, melyek Schmidt Lajosné öngyűjtéséhez küldendők. Adományokat is örömmel fogadnak.

— **A V. G. E. vál. ülése.** A Veszprémvármegyei Gazdasági Egyesület igazgató-választmánya — amint már megírtuk — f. hó 9-én ülésezett Hunkár Dénes főispán elnöklése alatt. A főispánnak múlt számunkban közölt ünneplése után az aliapán köszönetet mondott a törvényhatóság nevében az egyesület vezetőségének az állami részgálcának a gazdák legnagyobb meglepedésére történt kiosztásáért. A választmány viszont köszönetet szavaz dr. Magyar Károly és dr. Óvári Ferenc orsz. képviselőnek, dr. Véghegy Kálmán alispánnak, kiknek közbenjárására a szőlősgazdák háromszor annyi gálicot kaptak, mint amennyit a kormány eredetileg kiutalt. Kajdacsy Endre ügyvezető igazgató jelenti, hogy kormányrendelet alapján az egyesület 1500 q vetőbuzát és rozsozt biztosított a gazdaközönségnek. Az Omge felhívására a vagyonadó becselőbizottságba a V. G. E. részéről megválasztották Haidekker Lászlót, Kajdacsy Endrét, Kubovich Ignácot, Erdősy Bódogot, Tar Gyulát, dr. Kluge Endrét, Schmidt Károlyt, Csorba Györgyöt, Gyérey Rikárdot és Rausch Lászlót. Kajdacsy Endre igazgató indítványára elhatározták, hogy a menekült erdélyi kisgazdák serdülő ifjak és mezőg. munkások részére gazdasági alkalmazásról gondoskodnak. Felkérlik a gazdaközönséget, hogy az apátlan és anyátlan menekült székely gyermekeket fogadják házaikba és mint saját fiaikat tartásuk és foglalkoztatásuk gazdaságaikban. Intézkedéseket tesz az egyesület az Erdélyből megmentett szarvasmarhaállomány elhelyezése és értékesítése érdekében; összeírta a gazdákat, akik a kormány által megállapított áron s feltételek mellett a menekültök szarvasmarháiból készpénzen vásárolni, vagy tartásra vállalni szándékoznak. A választmány 500 korona segélyt utal ki a vagyontalan erdélyi menekültek részére. A választmány kifogásolja a kormány-nak mezőgazdasági szerződések meghosszabbításáról szóló rendeletét s annak helyesbítése végett felír a földmiv. miniszterhez. Örömmel veszik tudomásul az ügyv. igazgató jelentését, hogy a gazdák felhívás, rábeszélés nélkül önként lépnek be az egyesületbe; a legutóbbi ülés óta 126 taggal szaporodott a tagok száma, vagyona pedig az 1916. évben 14 ezer koronával gyarapodott.

Ügyvezető igazgató bejelenti, hogy a „Veszprémvárosi központi tejcsernok” a környékbeli birtokosokból már megalakult, csak az alapszabályok és kezelés berendezésére vonatkozólag nincs még megállapodás. Indítványozza, hogy küldjön ki egy szűkebbkörű bizottságot, amely tanulmányozza a soproni szövetkezeti tejcsernok szervezést, ügykezelését és működését s tapasztalatairól tegyen jelentést. Előadó végül ismerteti a háborúra vonatkozó miniszteri rendeletet.

— **Hadművelési területek.** Tekintettel a megyénkben és Veszprém meg Pápa városokban elhelyezett erdélyi menekültekre, szükségesnek látjuk közölni a belügyminiszternek vármegyénk alispánjához intézett rendeletéből azt, hogy Szolnokdoboka-, Kolozs-, Udvarhely-, Marostorda-, Csik-, Háromszék-, Brassó-, Fogaras-, Nagykükküllő-, Alsóféhér-, Tordaanyos-, Szeben-, Hunyad- és Krassószörény vármegyék a *belső hadművelési területbe* osztottak be. E megyékbe való utazáshoz tehát *katonai engedély* szükséges, amelynek kiállítására illetékes parancsnokság tábori posta száma 170. A katonai engedély azonban csak *sept. 19-től* kezdve kívánatik meg.

— **Világok tusáján.** E cím alatt jelent meg egy versfüzet, melyben báró Wlassics Tibornak, Wlassics Gyula volt kultuszminiszter, most legfőbb közg. bírósági elnök fiának 25 eredeti háborus verse és német lírikusok műveiből való 23 fordítása foglaltatik. A saját aktuális versei önálló fölfogást, mély hazafias és emberbaráti érzületet sugároznak ki. És mindez a költő szíve és lelke mélyéből és nemes egyéniségében fakadó igaz megnyilatkozás és nem csináltvirág. Nagy értéket ad az egyes műveknek az a biztos meglátás, amely az igazságot nemcsak keresi, hanem meg is találja s nem hódol délibábszerű káprázatoknak. És az a közvetlenség, amellyel benyomásait az olvasó lelki szemei előtt megjeleníti. A forma érzék distingvált; a nyelvezet lendületes, erőteljes és magyaros. A rimelés gördülékeny. A fordítások hű reprodukciói az eredetieknek, nincs bennük germanizmus. A szerző izmos és még fejlődésképes tehetség.

— **Színészet.** *Szerdán* Drégely Gábornak „A kisasszony férje” 3 felvonásos játéka került színre. A szellemesen megírt, vidám darab, amelyben a férjfogásról nevezetes Verebély család nőtagjainak egyike rafinált ügyességgel egy ejti foglyul a donjuan Dorozsmay képviselőt, hogy annak egyik nő barátjával, mint Dorozsmayval vétette el magát feleségül, a szerző által ügyesen szőtt bonyodalmak és ötletes jelenetek kitűnő alkalmat nyújtottak a színészeknek tehetségük bebizonyítására. Ez fényesen sikerült is. *Hegyvesy Mariskának, Császár Kamillának, Körnernek,* a drámai szerepben is helyt álló, operett-tenorista *Falussy-nak, Pestinek, Gulyás-nak* stb. A csaknem zsuflott ház viharos tapssal honorálta játékaikat.

Csütörtökön Molnár Ferencnek Kacsóh Pongrác által megzenésített „Liliom (Egy csirkefogó élete és halála)” zenés színjátékát adták a *Szinpártoló Egyesület javára*. Egy külvárosi legenda ez, amelynek speciális, szocialisztikus eszméi és motívumai nem érvényesülnek kellőképp a nem szerencsésen alkalmazott színpadi formákban. Még kevésbé, ha a darabot oly merész önkényűséggel megcsontkítják, mint ahogy azt e napon a színpadon láttuk. Semmiesetre sem magyarázható

meg azonban ezekkel az a hideg közöny, ami épp ezen, a szinpártoló egyesület javára rendezett előadáson a közönség részéről megnyilvánult s az előző évekénél kisebb sikert biztosított az egyesületnek. Pedig még a helyárák sem voltak magasabbak a szokottnál! A szintársulat részéről meg éppen nem érdemelte meg támogatásáért az egyesület a fentebb említett abusust.

Pénteken a „Mágnás Miska”-t adták harmadszor, ezúttal *Albert Böske* új primadonnával a mosogató lány, *Gulyás-sal* a lovászgyerek szerepében. Nekik is épp oly jól megérdemelt sikerük volt, mint ugyane szerepben *Vida Ilusnak* és *Szalontay-nak*.

— **Szökdősnek az orosz foglyok.** Nem tudjuk, hogy a fogolytartók felügyelete nem elég szemfüles-e, avagy a foglyok nagyon ügyesek, annyi bizonyos, hogy igen sok muszka fogly vesz a kirendelése helyén a kapufélfától bucsut. A vármegyei Hivatalos lapnak csak a legutóbbi számában 15 ilyen szökdött muszka foglyot nyomoztat a vármegye. Ezen bizony valamiképpen segíteni kell, nehogy teljesen kifogyjunk a muszka foglyokból.

— **Az ingatlanszerződések háborus meghosszabbítása.** Olvasóközönségünk sorában sok mezdögadát tisztelhetvén, szükségessének látjuk a Veszprémvármegyei Gazdasági Egyesület igazgató-választmányi ülésének lapunk más helyén adott tudósításából kiemelni azt a határozatot, amely a kormány-nak a mezdögazdasági haszonbér szerződések háborus meghosszabbítási rendeletére vonatkozik. A választmány sérelmesnek mondja ki a kormányrendeletet, amely elrendeli, hogy a mezdögazdasági művelt ingatlanokra vonatkozó ama haszonbérleti szerződések, amelyek a *rendelet életbelépte után, de 1917. április 1 előtt járnak le* — ha a felek másképp meg nem állapodnának — további 1 év tartamára önmaguktól meghosszabbíthatnak. Magyarországon — ugymond a választmány — a haszonbérleti szerződések április és október hónapokban veszik kezdetüket, sérelmesnek látja tehát a birtokosokra a rendeletnek azt az intézkedését, amely szerint aki január, február vagy március hóban kötött szerződést, — annak bérlet meghosszabbításáról történt intézkedés, ellenben akinek csak április 1-én vagy később jár le a szerződése, annak a bérlet szerződése már meg nem hosszabbítható s így kénytelen a birtokot saját kezelésébe venni. A mai viszonyok között pedig ilyen esetben igen kevés birtokos akadna, aki a házi kezelésbe átvett birtokot instruálni tudná. Elhatározta tehát a választmány, hogy felír a földmivelésügyi kormányhoz és kéri, hogy a művelt ingatlanokra vonatkozó haszonbérleti szerződések — ha szerződő felek között más megállapodás nincs — abban az esetben is hosszabbíttassanak meg egy év tartamára, ha azok a rendelet életbeléptetése után, *de legálább is 1917. december 31. előtt járnak le*.

— **A színház jövő heti műsora.** Ma vasárnap este „Mágnás Miska” a legutóbbi szereposztásban kerül színre. Délután „Rip Van Vinkle” második előadása lesz mérsékelt helyárákat. *Hétfőn* a régen adott „Faun” a Nemzeti Színház legvonzóbb darabja kerül színre Fodor Oszkár-al a címszerepben. *Hegyvesy Mariska, Császár Kamilla, Gulyásné, Falussy, Pesthy* és *Szalontay* játszanak vezető szerepet a minden érdeklődésre érdemes

A szezon előrehaladása miatt
az összes nyári cikkek rendkívül leszállított árakban.
Winter-divatáruház.

